

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی بری میسان - par Thierry Meyssan
برگردان از: حمید محوی
۰۷ جون ۲۰۱۶

ملل متحد، اتحادیه اروپا و روانپریشی ما در رابطه با داعش

L'Onu, l'UE et la schizophrénie Daesh

سازمانهای بین دولتی معمولاً برای این امر ایجاد شده اند که از تلاشهای دولتهای عضو برای دسترسی به نتایجی که به تنهایی برایشان ممکن نیست پشتیبانی به عمل آورند. با این حساب می توانیم انتظار داشته باشیم که ملل متحد و اتحادیه اروپا تلاشهای مبارزاتی را علیه داعش هماهنگ کنند. ولی خلاف همه انتظارات می بینیم که این دو سازمان، چوب لای چرخ مأموران اجرائی طرح ضد تروریستی می گذارند و علاوه بر این پشتیبانی دولتها از تروریسم بین المللی را استنثار می کنند.

شبکه ولتر/دمشق(سوریه)/۶ جون ۲۰۱۶

جفری فلتمن Jeffrey Feltman، رئیس امور خارجه ملل متحد، و فدریکا موگرینی Federica Mogherini، نماینده عالی اتحادیه اروپا در سیاست خارجی و امور امنیتی. آیا این دو مقام عالی رتبه به صلح خدمت می کنند و یا به نفع امپریالیسم ایالات متحده امریکا دروغ می گویند؟

اگر طی جنگ سرد، بودجه برای پژوهشگران در زمینه علوم اجتماعی و سیاسی به موضوع «تمامیت خواهی» (توتالیتراریسم) اختصاص داشت، یعنی روی مقایسه نازیسم و «ستالینیسم»، از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ به اینسو به موضوع

« تروریسم » اختصاص یافت. ناگهان، هزاران کارشناس سر بر آوردند که حقوق می گرفتند که درباره موضوع از پیش تعیین شده و برداشت رسمی از عملیات تروریستی ۱۱ سپتمبر، جنگ علیه افغانستان و عراق، و اعلام لایحه میهن دوستی (Patriot Act) را توجیه کنند.

۱۳ سال بعد، به مناسبت اعلام خلیفه از سوی داعش، این پدیده تکرار شد. از این پس، موضوع کمتر به مبارزه علیه گسترش تهدید تروریستی مربوط می شد و بیشتر روی دولتی تمرکز یافت که گرچه به رسمیت شناخته نشده بود ولی وجود داشت و می بایستی از ارسال اسلحه، پول و جذب داوطلبان جلوگیری می کردند.

سازمانهای بین دولتی، ملل متحد و اتحادیه اروپا جملگی برای تعریف ستراتیژی در راستای «پیشگیری از افراطگرایی خشونتبار» و مبارزه علیه داعش کار عظیمی را به ثمر رساندند. اجلاس عمومی ملل متحد این کارها را در ۳۰ جون و اول ماه جولای بررسی خواهد کرد. از هم اکنون بیم آن می رود که مبدا «پیشگیری از افراطگرایی خشونتبار» هرگز چیزی نباشد به جز توجیه سرکوب هر گونه اعتراض انتقادی که احتمالاً اصلیت آن را زیر سؤال ببرد.

با خواندن پرونده هائی که در دسترس هستند، آنهایی که (۱) مرتبط به دبیر کل ملل متحد است، یا (۲) کمیته ۱۳۷۳ مبارزه علیه تروریسم، (۳) گروه تحلیلی و حراست از مجازاتها، و (۴) سرویس امور خارجی اتحادیه اروپا، در مقابل مجموعه ای سرگیجه آور قرار می گیریم که به طرح جنگی شباهتی ندارد، بلکه چیزی ست که می توانیم آن را شیوه بیانی صحیح و سیاست پسند بنامیم.

ملل متحد اکیداً روی منابع غربی که به دور از منطقه هستند استناد می کند و هرگز نه تنها از گزارشات عراق، سوریه و روسیه یاد نمی کند بلکه حتا از وجود چنین گزارشاتی نیز اظهار بی اطلاعی می کند. با وجود این، از سوی سفرائی مانند محمد علی الحکیم، بشار جعفری و ویتالی چورکین گزارشات متعددی به شورای امنیت تحویل داده شده است و به آزادی قابل دسترسی می باشد.

سوریه و در حد کمتری عراق از انتقال پول، اسلحه و داوطلبان جهاد طلب، روز به روز دائماً گزارش داده اند، و روسیه نیز به سهم خود پنج گزارش موضوعی منتشر کرده است :

(۱) بازرگانی غیر قانونی هیدروکربن

(۲) استخدام داوطلبان تروریست خارجی

(۳) قاچاق اشیای عتیقه

(۴) ارسال اسلحه و مهمات

(۵) مواد ترکیبی برای ساخت مواد منفجره دست ساز.

مجموع این گزارشات اطلاعاتی مستقیماً عربستان سعودی، قطر و ترکیه را مسؤول شناخته است. سه دولتی که به گروه هم پیمانان و اشنگن تعلق دارند ولی کل اتهامات را مردود دانسته اند.

داعش برای چهار هدف ستراتیژیک ایالات متحده آمریکا کارکرد دارد، ابتداء برای برپا کردن جنگ داخلی بین شیعه و سنی در عراق، سپس برای طرح تجزیه عراق به سه بخش فدرال، سومین هدف مسدود کردن راه ایران به لبنان، و چهارمین هدف نیز طرح سرنگون سازی جمهوری عرب سوریه است. وضعیت به شکلی ست که می توانیم حدس بزنیم که اگر داعش وجود نمی داشت و اشنگن آن را حتماً به وجود می آورد.

اشتباه خواهد بود اگر تصور کنیم که کنار گذاشتن گزارشات یاد شده در بالا صرفاً حاصل پیشداوری ضد عراقی، ضد سوریه و ضد روسیه بوده است. در واقع، منابع رسمی غرب و خصوصاً به شکل گسترده اظهار بی اطلاعی می کند.

برای مثال، پرونده های آژانس اطلاعات دفاع ایالات متحده امریکا یا مقالات مجله Jane's که به روزمره افسران ناتو تعلق دارد، داعش را به مثابه دولتی که خود به خود و بی هیچ کمکی سربرآورده، تلقی می کنند. نابینائی ملل متحد در حدی ست که دبیر کل آن آقای "بان کی مون" پیروزیهای به دست آمده از تلاشهای ارتش عراق، ارتش عرب سوریه و نیروهای محور مقاومت لبنان و به همین گونه بسیج سنگین ارتش روسیه را به اتحادیه بین المللی به رهبری واشنگتن نسبت داده است.

« نتیجه » ۱۵ سال « جنگ علیه تروریسم » به ما اطمینان می دهد که به بهای مرگ بیش از یک و نیم میلیون شهروند به ازای حذف ۶۵ تا ۹۰۰۰۰ تروریست فرضی و از حمله تروریستی نامنجم (القاعده) مستقیماً به ایجاد دولت تروریستی (داعش) رسیده ایم! پس از این که به ما می گویند ۱۵ دولت عضو ملل متحد با وجود تمام کمک های بین المللی ورشکسته شدند، باید باور کنیم که یگ گروه جنگجوی بیسواد و بی فرهنگ به تنهایی به تشکیل دولت نائل آمده و امنیت جهانی را تهدید می کند.

القاعده به شکل بسیار زیرکانه ای از جایگاه «سازمان تروریستی تهدید کننده» بر حسب وضعیت پیش آمده به جایگاه « هم پیمان » ارتقاء یافته، و حزب عدالت و توسعه در ترکیه را تأمین مالی نموده، و برای سرنگونی معمر قذافی در لیبیا به ناتو کمک کرده است؛ علاوه بر این « کارهای خوبی » (به نقل از لوران فیوس است) در سوریه انجام داده، گرچه نامش هنوز در فهرست ملل متحد به مثابه سازمان تروریستی به ثبت رسیده است. هیچ کس نیازی ندیده است که این سیر تحولی تناقض آمیز را برای ما توضیح بدهد. اهمیتی ندارد، زیرا مقام « دشمن » به داعش نسبت داده شده است.

در کوران ۱۵ سال گذشته جبهه غرب را دیدیم که در گسترش نظریه ۱۱ سپتمبر و افشای تهدید القاعده می کوشید. پس از انتشار انتقادی که من به این داستان ناباورانه وارد آوردم و با وجود عملیتهای تروریستی پی در پی، دیدیم که رشته پندارهای همگانی اندک اندک از هم گسیخت و به پاک سرشتی دولتهایشان تردید پیدا کردند، و اندک اندک از برداشتها و گزارشات رسمی فاصله گرفتند تا جایی که امروز دیگر هیچ کس به داستانهای شگفت انگیز رسمی باور ندارد. علاوه بر این برخی رهبران سیاسی دولتی در کوبا، ایران و ونزوئلا رسماً اعلام کردند که دیگر فریب نمی خورند. این بار با آگاهی به این امر که دیدگاه های مخالف از سوی برخی دولت ها مطرح شده، از جمله از سوی دو کشور عضو دائمی شورای امنیت، یعنی روسیه و چین، آیا ما باز هم باید ۱۵ سال آینده را درباره « تهدید داعش » در روانپزشکی و اکسیژوفرنی بگذرانیم؟

لینک متن اصلی در شبکه ولتر:

<http://www.voltairenet.org/article192136.html>

لینک متن فارسی در شبکه ولتر:

<http://www.voltairenet.org/article192160.html>